

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/18/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115010366
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Vranka
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3115010366.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Rastislava Vranku a sudcov JUDr. Romana Hargaša a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci proti obžalovanému G. T. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zák. prejednal na verejnom zasadnutí dňa 22. apríla 2015 odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry v Trenčíne proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 12. marca 2015, sp. zn. 2T/29/2015 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods.1 písm. e/, ods. 2 Tr.por. napadnutý rozsudok u obžalovaného G. T. sa zrušuje vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Na podklade § 322 ods.3 Tr. por. sa obžalovaný G. T. odsudzuje nasledovne:

Podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, 3, § 36 písm. l/, písm. n/ Tr. zák. a § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. sa obžalovaný G. T. na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 12. marca 2015, sp. zn. 2T/29/2015 bol obžalovaný G. T. uznaný za vinného z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

minimálne od augusta 2013 do 24.09.2014 od nestotožnených osôb bývajúcich v Trenčianskom kraji neoprávnene nakupoval omamné a psychotropné látky, a to konkrétne pervitín v nezistenom množstve, ktorý následne neoprávnene prechovával v Trenčíne na E. ulici č. X, v byte č. XX na X.poschodí, a prevážal osobným motorovým vozidlom zn. Škoda Octávia, zelenej metalízy, ev.č.TN XXX Y. a osobným motorovým vozidlom zn. VW Polo, zelenej metalízy, ev. č.TN XXX Y. do mesta F., kde ho predával konečným spotrebiteľom, pričom dňa 24.9.2014 v čase od 22:45 hod. bola na základe príkazu Okresného súdu Trenčín pod č. konania OS TN-V-22/2014-TP-4 u neho vykonaná domová prehliadka, pri ktorej bolo v horeuvedenom byte nájdené 2782 mg. metamfetamínu s priemernou koncentráciou 15,7 % hmotnostných metamfetamínu, čo zodpovedá 11-44 obvykle jednorazovým dávkam drogy na základe vypracovaného znaleckého posudku Kriministického a expertízneho ústavu č. ČES:PPZ-KEU-BA-EXP-2014/13868, pričom metamfetamín je zaradený v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky číslo 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok. Omamné a psychotropné látky sú v súčasnosti

uvedené v zákone č. 13/2004 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon číslo 139/1998 Z. z. a číslo 260/1999 Z. z.

Za tento trestný čin bol obžalovaný G. T. odsúdený podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/ Tr. zák., § 38 ods. 2, 3 Tr. zák. a § 39 ods. 1, 3 písm. c/ Tr. zák. na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. bol obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej lehote včas podaným odvolaním napadol prokurátor v neprospech obžalovaného G. T. pre nesprávnosť výroku o uloženom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu. Prokurátor v písomných dôvodoch odvolania poukazoval na to, že k mimoriadnemu zníženiu trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. by mal súd pristúpiť len za existencie takých okolností, resp. pomerov, ktoré sa u trestných činov, resp. ich páchatel'ov bežne nevyskytujú a ktoré je možné vyhodnotiť v prospech páchatel'ov, pričom práve táto ich výnimočnosť alebo neštandardnosť objektívne spôsobuje, že trest ukladaný v rámci zákonom stanovenej trestnej sadzby by bol pre páchatel'a neprimerane prísny a na dosiahnutie účelu trestu by postačoval aj trest kratšieho trvania. Pri rešpektovaní zásady adekvátnosti trestu s prihliadnutím na povahu a závažnosť činu a osobnosť páchatel'a preto trestný zákon priznáva súdu na túto situáciu reagovať možnosťou zníženia trestu mimo hraníc zákonnej trestnej sadzby. Podľa prokurátora je pritom dôležité, aby uplatnenie moderačného práva súd vždy argumentačne odôvodnil takým spôsobom, aby nevznikli žiadne pochybnosti o oprávnenosti použitia tohto ustanovenia, k čomu však v posudzovanej veci nedošlo. Pri posudzovaní prísnosti trestu v zmysle jeho primeranosti sa súd prvého stupňa podľa názoru prokurátora popri sumarizácii poľahčujúcich a priťažujúcich okolností obmedzil len na tvrdenia všeobecnej povahy, ktoré nerozviadol do takej obsahovej podoby, aby z nich bolo možné jednoznačne vyvodiť dôvody pre priznanie výhody mimoriadneho zníženia trestu obžalovanému. Svoje závery o možnosti mimoriadneho zníženia trestu vyhodnotil pritom aj v spojitosti so zdravotným stavom obžalovaného, hoci táto argumentácia súdu prvého stupňa nie je podľa prokurátora vôbec presvedčivá a dôkazne podložená. V tejto súvislosti poukázal na znalecký posudok zo dňa 17.2.2015 vypracovaný Centrom duševného zdravia, s.r.o., na ktorý sa pritom v odôvodnení napadnutého rozsudku odvoláva aj súd prvého stupňa a podľa záverov ktorého obžalovaný netrpel a ani netrpí žiadnou duševnou chorobou v zmysle choromyselnosti, vedel v plnom rozsahu rozpoznať protiprávnosť svojho konania a svoje konanie ovládať. Podľa názoru prokurátora teda v čase rozhodovania o vine a treste nedisponoval súd prvého stupňa žiadnymi relevantnými poznatkami vzťahujúcimi sa k dokumentovaniu zdravotného stavu obžalovaného, preto mu nemohol a nemal jeho tvrdenia zohľadňovať pri určení výmery trestu odňatia slobody. Poukázal ďalej na to, že úmysel obžalovaného maximalizovať svoje zisky formou predaja drog vyplýva aj z tej skutočnosti, že z hľadiska ich distribúcie sa konanie obžalovaného sústreďovalo na predaj metamfetamínu, čo je návyková látka začleňovaná do kategórie tzv. tvrdých drog. Zameranie sa na šírenie týchto drog nie je náhodné, pretože ich predaj je pre distribútora finančne oveľa lukratívnejší a umožňuje mu dosahovať mimoriadne vysoké finančné zisky aj napriek tomu, že ich užívanie je pre konzumentov týchto drog spojené so zvýšenou mierou nebezpečnosti, ohrozenia ich života a najmä zdravia. Typickým prejavom dlhodobého užívania tvrdých drog je popri fyzickej devastácii organizmu aj celkový psychický rozpad osobnostnej štruktúry užívateľa drog, ktorý je spravidla nezvratný. Podľa názoru prokurátora je preto evidentné, že v porovnaní s mäkkými drogami sa vyznačuje činnosť páchatel'a, orientujúceho sa na predaj tvrdých drog, oveľa vyššou mierou závažnosti a k takému záveru posúdenia závažnosti činu možno dospieť aj v prípade konania obžalovaného. S poukazom na konkrétne skutkové okolnosti daného prípadu i s prihliadnutím na povahu a charakter konania obžalovaného, ktorý sa sústreďoval na predaj tvrdých drog sledujúc pritom výhradne svoje zisťné motívy, berúc do úvahy rozsah jeho distribučných aktivít, možno podľa názoru prokurátora konštatovať, že uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov je neprimerane mierny, nezodpovedá zákonným požiadavkám proporcionality trestu - jeho primeranosti a spravodlivosti, ani neodradzuje ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov a u ostatných členov spoločnosti neposilňuje pocit právnej istoty a spravodlivosti, preto nemôže plniť funkcie generálnej a individuálnej prevencie trestu. Vzhľadom na uvedené dôvody navrhol, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil vo výroku o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu a aby podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám vo veci rozhodol.

Obžalovaný G. T. prostredníctvom obhajcu v písomnom vyjadrení k odvolaniu prokurátora uviedol, že súd prvého stupňa pri ukladaní trestu vzal do úvahy jednu poľahčujúcu okolnosť, ako aj skutočnosť, že na obžalovaného sa hľadí akoby nebol doposiaľ odsúdený, pričom nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť. Od počiatku trestného stíhania obžalovaný priznával spáchanie skutku, tento skutok aj úprimne oľutoval a na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., preto podľa jeho názoru súd prvého stupňa správne aplikoval inštitút mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 ods. 1, 3 písm. c/ Tr. zák., nakoľko uloženie trestu v sadzbe od 10 rokov by bolo vzhľadom na okolnosti prípadu a pomery páchatel'a neprimerane prísne. Argumentácia prokurátora o tom, že takto uložený trest neposilňuje pocit právnej istoty a spravodlivosti a že nemôže plniť funkcie generálnej a individuálnej prevencie trestu podľa obžalovaného neobstojí, pretože súd ukladal trest konkrétnej osobe, práve u tejto odsudzovanej osoby vyhodnotil správne všetky okolnosti prípadu, ako aj postoj obžalovaného k spáchanému skutku a uložený trest je preto možné považovať za dostatočný a zákonný. Navrhol preto odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 1. apríla 2015, na verejnom zasadnutí dňa 22. apríla 2015 postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť prokurátorom v neprospech obžalovaného napadnutých výrokov rozsudku o treste odňatia slobody a o spôsobe jeho výkonu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie prokurátora je čiastočne dôvodné a z dôvodu tejto čiastočnej akceptácie odvolania okresného prokurátora je potrebné zrušiť výrok o treste, pretože obžalovanému bol uložený neprimerane mierny trest a uložiť obžalovanému prísnejší trest, v porovnaní s tým, ktorý mu uložil súd prvého stupňa.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa, vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a právnej kvalifikácie konania obžalovaného G. T. ako obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j/ Tr. zák., teda výrokov o vine, ktoré neboli a ani nemohli byť napadnuté odvolaním (podľa § 257 ods. 5 Tr. por. súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním) a ktorých správnosť odvolací súd nemohol preskúmať, nepostupoval pri ukladaní trestu obžalovanému G. T., pri určení druhu a výmery trestu, ako aj spôsobu jeho výkonu v súlade so zákonom.

Pri ukladaní a výmere trestov obžalovanému súd prvého stupňa, pri nezistení žiadnej priťažujúcej okolnosti, prihliadol na jednu poľahčujúcu okolnosť (priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval), pričom bol toho názoru, že vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného o priznaní viny zo spáchania žalovaného skutku podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. na hlavnom pojednávaní a na množstvo nájdenej drogy (2782 mg metamfetamínu s priemernou koncentráciou 15,7 % hmotnostných metamfetamínu) zodpovedajúce len 11 - 44 obvykle jednorazovým dávkam drogy, je na mieste aplikovať mimoriadne zníženie trestu v zmysle § 39 ods. 1, 3 písm. c/ Tr. zák. a preto mu vymeral trest odňatia slobody v najnižšej prípustnej výmere, to znamená v trvaní 5 rokov. Obžalovaný doposiaľ nevykonával nepodmienečný trest odňatia slobody, preto bol zaradený pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že v prejednávacom prípade u obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/, ods. 2 písm. c/ Tr. zák. je trestná sadzba od 10 do 15 rokov odňatia slobody. Vzhľadom na prevažujúci pomer poľahčujúcich okolností po úprave základnej trestnej sadzby v zmysle § 38 ods. 3 Tr. zák. hrozil obžalovanému trest odňatia slobody od 10 rokov do 13 rokov a 4 mesiace. Obžalovanému pritom poľahčovalo nielen to, že sa priznal k spáchaniu trestnej činnosti a že trestný čin úprimne oľutoval, ale aj to, že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom, teda dve poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 písm. l/ a písm. n/ Tr. zák., pričom priťažujúce okolnosti zistené neboli. Odvolací súd zaoberajúc sa argumentáciou prokurátora uvádzanou v odvolaní vo vzťahu k mimoriadnemu zníženie trestu zistil, že aplikácia § 39 ods. 1 Tr. zák. je v prejednávacom prípade zákonná a dôvodná, k čomu súd viedli nasledujúce úvahy a skutočnosti. Je nutné uviesť, že na jednej strane štát chráni svoj záujem na ochrane ľudského života

a zdravia pred škodlivými účinkami omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, a to aj za použitia prísnych sankcií postihujúcich také protiprávne konanie, akého sa dopustil obžalovaný, v čom sa prejavuje prvok generálnej prevencie. Na druhej strane Trestný zákon v základných zásadách ukladania trestov, konkrétne v ustanovení § 34 ods. 1 Tr. zák. zakotvuje účel trestu, ktorý má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Z uvedeného je zrejmé, že pri ukladaní trestu je nutné prihliadať nielen na generálnu prevenciu, ale aj individuálnu a trest má teda spĺňať nielen represívnu funkciu, ale aj prevýchovnú, pričom tieto majú byť vyvážené. Jedným zo zákonných nástrojov zohľadnenia uvedeného je aj možnosť použitia § 39 ods. 1 Tr. zák., podľa ktorého ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatela má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatela neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatelovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom. V prejednávanej prípadu sa odvolací súd dôsledne zaoberal vyššie uvedenými skutočnosťami majúcimi vplyv na potrestanie obžalovaného za spáchaný obzvlášť závažný zločin. Vzal pri tom do úvahy najmä to, že obžalovaný sa už od počiatku trestného stíhania priznal k spáchaniu protiprávnej činnosti v celom rozsahu, napomáhal tak účinne orgánom činným v trestnom konaní pri objasňovaní trestnej činnosti a napokon svoje priznanie, oľutovanie a napomáhanie orgánom činným v trestnom konaní potvrdil aj vyhlásením o vine pred súdom prvého stupňa. Navyše už v prípravnom konaní pri svojom priznaní sa ku skutku označil osoby, ktoré sa podieľali na predaji drog a pomohol tak stotožniť ďalšie podozrivé osoby ako možných ďalších páchatelov (záznam operatívov k ustáleniu osôb uvedených vo výpovedi obvineného G. T. - čl. 519 - 522 a odstúpenie informácie k možným drogovým dílerom na PPZ BA NAKA - čl. 523). Aj z uvedeného vyplýva, že jeho priznanie a postoj k spáchanej trestnej činnosti, ktorú oľutoval, nie sú formálne. U obžalovaného nebola zistená len jedna poľahčujúca okolnosť ako nesprávne konštatoval okresný súd, ale boli zistené dve poľahčujúce okolnosti v zmysle § 36 písm. l/, písm. n/ Tr. zák. (priznal sa k spáchaniu trestnej činnosti, trestný čin úprimne oľutoval a tiež napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom), pričom priťažujúce okolnosti zistené neboli. V tejto súvislosti je potrebné zdôrazniť, že poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. n/ Tr. zák. spočívajúca v napomáhaní pri objasňovaní svojej trestnej činnosti vyžaduje, aby páchatel pomáhal tým orgánom, ktoré sú určené na objasňovanie trestnej činnosti, teda orgánom činným v trestnom konaní (§ 10 ods. 1 Tr. por.) a súdu (§ 10 ods. 2 Tr. por.), pričom aplikáciu poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n/ Tr. zák., t.j. že páchatel napomáhal príslušným orgánom pri objasňovaní trestnej činnosti možno priznať aj v prípade, že obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobí vyhlásenie o priznaní viny (§ 257 Tr. por.). Pri rozhodovaní o výmere trestu odňatia slobody, vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného o vine na hlavnom pojednávaní, súd prvého stupňa preto dôvodne aplikoval ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu. Obžalovaný tým, že pred súdom urobil vyhlásenie o vine, podstatne uľahčil súdu dokazovanie jeho trestnej činnosti a podľa názoru odvolacieho súdu takýto postoj obžalovaného je potrebné pri ukladaní trestu zohľadniť práve použitím ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu. Vyhodnotiť tento postoj obžalovaného iba ako poľahčujúcu okolnosť, spočívajúcu v priznaní páchatela, oľutovaní trestného činu, či napomáhaní príslušným orgánom pri objasňovaní trestnej činnosti, by bolo podľa názoru odvolacieho súdu nepostačujúce, pretože ide o pomerne výraznejší postoj ku spáchanej trestnej činnosti. Z hľadiska osoby obžalovaného ide o páchatela, na ktorého sa hľadí, akoby nebol odsúdený. Vo výkone trestu odňatia slobody doposiaľ nebol a možno konštatovať, že nie je závažnejšie kriminálne narušený. Preto trest odňatia slobody v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby od 10 rokov do 13 rokov a 4 mesiace, ktorý je zo zákona nepodmienečný, by sa minul prevýchovným účinkom, prevažovala by len represívna stránka trestu.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti potom odvolací súd preskúmajúc na podklade odvolania prokurátora uložený trest súdom prvého stupňa, dospel k záveru, že odvolanie prokurátora nie je vo vzťahu k použitiu § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu dôvodné, nakoľko aplikácia ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. je zákonná.

Na druhej strane trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov, vzhľadom na vysokú závažnosť trestného činu i osobu obžalovaného, je neprimerane mierny. Prokurátor dôvodne namietal, že pri posudzovaní prísnosti trestu v zmysle jeho primeranosti súd prvého stupňa svoje závery o možnosti mimoriadneho zníženia trestu vyhodnotil aj v spojitosti so zdravotným stavom obžalovaného, hoci táto argumentácia súdu prvého stupňa je nielen nepresvedčivá, ale ani dôkazne podložená. V tejto súvislosti dôvodne poukázal na znalecký posudok zo dňa 17.2.2015 vypracovaný Centrom duševného zdravia, s.r.o., na

ktorý sa pritom v odôvodnení napadnutého rozsudku odvoláva aj súd prvého stupňa a podľa záverov ktorého obžalovaný netrpel a ani netrpí žiadnou duševnou chorobou v zmysle choromyseľnosti, vedel v plnom rozsahu rozpoznať protiprávnosť svojho konania a svoje konanie ovládať. V čase rozhodovania o vine a treste teda nedisponoval súd prvého stupňa žiadnymi relevantnými poznatkami vzťahujúcimi sa k dokumentovaniu zhoršeného zdravotného stavu obžalovaného, preto mu nemohol a nemal jeho tvrdenia zohľadňovať pri určení výmery trestu odňatia slobody. Argumentačne neobstojí ani poukaz na okolnosť, že zaistené množstvo drogy zodpovedalo „len“ 11 až 44 obvykle jednorazovým dávkam drogy. Obžalovaný totiž páchal trestný čin formou kúpy, zadovážovania, prechovávanía a predaja drogy viacerým osobám v čase od augusta 2013 do 24.9.2014, čo vyplýva z právoplatných skutkových zistení a právnych záverov o vine vyvođených nielen z jeho priznania a vyhlásenia o vine, ale aj z výpovedí v prípravnom konaní vypočutých svedkov (E. G., F. D., G. R., D. G., G. N., M. K., G. H., G. W., G. H., C. I.) a listinných dôkazov (príkazy na odpočúvanie a záznam telekomunikačných činností, prepisy telefonických hovorov obžalovaného za čas od 7.8.2014 do 24.9.2014 - čl. 117 - 492), z ktorých je jednoznačne preukázané, že množstvo obžalovaným zadováženej a predanej drogy konzumentom bolo podstatne väčšie. Prokurátor tiež dôvodne poukázal ďalej na to, že úmysel obžalovaného maximalizovať svoje zisky formou predaja drog vyplýva aj z tej skutočnosti, že z hľadiska ich distribúcie sa konanie obžalovaného sústreďovalo na predaj metamfetamínu, čo je návyková látka začleňovaná do kategórie tzv. tvrdých drog. Zameranie sa na šírenie týchto drog nie je náhodné, pretože ich predaj je pre distribútora finančne oveľa lukratívnejší a umožňuje mu dosahovať mimoriadne vysoké finančné zisky aj napriek tomu, že ich užívanie je pre konzumentov týchto drog spojené so zvýšenou mierou nebezpečnosti, ohrozenia ich života a najmä zdravia. Typickým prejavom dlhodobého užívanía tvrdých drog je popri fyzickej devastácii organizmu aj celkový psychický rozpad osobnostnej štruktúry užívateľa drog, ktorý je spravidla nezvratný. Je preto evidentné, že v porovnaní s mäkkými drogami sa vyznačuje činnosť páchatel'a, orientujúceho sa na predaj tvrdých drog, oveľa vyššou mierou závažnosti a k takému záveru posúdenia závažnosti činu možno dospieť aj v prípade konania obžalovaného. S poukazom na konkrétne skutkové okolnosti daného prípadu i s prihliadnutím na povahu a charakter konania obžalovaného, ktorý sa sústreďoval na predaj tvrdých drog sledujúc pritom svoje zištné motívy, berúc do úvahy rozsah jeho distribučných aktivít, možno dôvodne konštatovať, že uložený trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov je neprimerane mierny, nezodpovedá zákonným požiadavkám proporcionality trestu - jeho primeranosti a spravodlivosti, ani dostatočne neodradzuje ostatných potenciálnych páchatel'ov od páchania trestných činov a u ostatných členov spoločnosti neposilňuje pocit právnej istoty a spravodlivosti, preto nemôže v dostatočnej miere plniť funkcie generálnej a individuálnej prevencie trestu.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti a na podklade odvolania podaného prokurátorom v neprospech obžalovaného preto odvolací súd v napadnutom rozsudku zrušil výrok o uloženom treste odňatia slobody, ako aj výrok o spôsobe jeho výkonu a sám rozhodol tak, že podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., s prihliadnutím na § 38 ods. 2, 3, § 36 písm. l/, n/ Tr. zák. s použitím § 39 ods. 1, ods. 3 písm. c/ Tr. zák. uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov, na výkon ktorého ho v zmysle § 48 ods. 4 Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia. Z hľadiska osoby obžalovaného ide o páchatel'a, na ktorého sa hľadí, akoby nebol odsúdený. Vo výkone trestu odňatia slobody doposiaľ nebol a možno konštatovať, že nie je závažnejšie kriminálne narušený. Odvolací súd pritom uvádza, že aj keď je trest odňatia slobody uložený pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby, jeho výmera predstavuje pomerne dlhodobé obmedzenie osobnej slobody obžalovaného, ktoré podľa presvedčenia súdu bude mať na neho dostatočný prevýchovný vplyv, aby si uvedomil závažnosť svojho protispoločenského konania a bude splnený účel trestu tak, ako to má na mysli ustanovenie § 34 Tr. zák., t. j. chrániť spoločnosť pred páchatel'mi trestných činov, zabrániť odsúdenému v ďalšom páchaní trestnej činnosti a vychovať ho k tomu, aby viedol riadny život a tiež výchovne pôsobil na ostatných členov spoločnosti.

Odvolací súd ďalej zistil, že obžalovanému ako páchatel'ovi obzvlášť závažného zločinu mal byť pri správnom postupe uložený podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. aj ochranný dohľad, t. j. ochranné opatrenie, ktoré je súčasťou tzv. nútenej postpenitenciárnej starostlivosti nevyhnutnej na dovriešenie nápravy páchatel'ov obzvlášť závažných zločinov a u ktorého obligatórna povinnosť jeho uloženia vyplýva priamo z ustanovenia § 76 ods. 1 Tr. zák. Prokurátor rozsudok súdu prvého stupňa napadol odvolaním v neprospech obžalovaného len pre nesprávnosť výroku o treste odňatia slobody. Nenapadol však rozsudok odvolaním v neprospech obžalovaného aj preto, že takýto výrok o uložení ochranného dohľadu nebol urobený. Odvolací súd preto pri chýbajúcom odvolaní prokurátora vo vzťahu k neuloženiu

ochranného dohľadu (k neurobeniu takéhoto výroku) nemal preto podklad pre nápravu pochybenia súdu prvého stupňa v uvedenom smere.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.